

EM 2015/26-0

26.11.2015

Forespørgselsdebat om, hvordan vi i højere grad end i dag kan styrke forebyggende og udredende indsatser således, at antallet af seksuelle overgreb mod børn kan blive væsentligt nedbragt.

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Demokraterne)

Medlem af Inatsisartut fra Demokraterne Tillie Martinussen's forespørgselsdebat om, hvordan vi i højere grad end i dag kan styrke forebyggende og udredende indsatser således, at antallet af seksuelle overgreb mod børn kan blive væsentligt nedbragt kommenteres således fra Partii Naleraq:

Vi kan absolut ikke acceptere seksuelle overgreb mod børn.

Som forslagsstilleren skriver på baggrund af allerede foretaget undersøgelser i samfundet:

“Undersøgelsen ”Befolkningsundersøgelsen 2005-2007”, viste at; af voksne borgere i landet lever 31 % kvinder og 10 % mænd, med senfølger af seksuelt misbrug i barndommen. Et tal vi må antage har en skyggeside i form af de anmeldelser der ikke er indbragt, og de overgreb der ikke er anmeldt. I 2009, 2012 og 2013 blev der lavet undersøgelser der viste at ca. hver 3. pige og hver 5. dreng under 15 år har været udsat for uønsket kontakt af seksuel karakter af en voksen. I 2014 registrerede politiet 52 overtrædelser af Kriminalloven vedr. kønsligt forhold til et barn under 15 år, i 2013 hele 70 tilfælde – og tallet har ligget stabilt mellem 50 og 70 tilfælde årligt i mange år tilbage.”

Ovenstående tal genbekræfter, at vores børn på uacceptabel vis misbruges.

Vi støtter forslaget fuldt ud, idet seksuelle overgreb mod børn er et stort samfundsproblem. Misbrug af en enkelt barn kan bestemt ikke accepteres i samfundet.

Vi tager derfor varmt imod enhver positiv tiltag for børn med taknemmelighed og støtte.

Vi var imod nedskæringen af midlerne til Sorlak ved behandling af finanslovsforslaget for 2016, idet vi ved dette vil medføre tilbagegang i serviceringen af børn og unge.

En fælles indsats udenom partifarverne er nødvendig, såfremt man ønsker at bekæmpe og forebygge seksuelle overgreb mod børn.

Der er i løbet af årene udfærdiget talrige rapporter og informationer udfærdiget vedrørende børn og unge's vilkår. Blandt andet har MIO samlet disse informationer, som bør udnyttes bedre. For nyligt fandt vi ud af at Ilisimatusarfik også er påbegyndt at indsamle data om børn og unge. Takket være sådanne tiltag.

Vi mener dog, at det er vigtig og nødvendigt at få bugt med problemets kerne og udgangspunkt i forebyggelsesarbejdet, når problemet er så omfattende.

Vi mener for det første, at forebyggelsesarbejdet bør tages med hjemmet som udgangspunkt, hvor forældrene jo har forpligtigelse samt ansvar for deres børn.

Alkohol, hash samt andre misbrug er i den grad med til at sætte hinder for børns lykke.

Vi er klar over, at mange forældre er blevet sat ud af deres bolig pga. insolvens, men ingen ved hvor mange børn heri er blandt disse forestående udsættelser.

Indtil september 2014 er ialt 642 børn og unge anbragt udenfor hjemmet. Ved man hvor mange af disse børn, der er ofre for seksuelle krænkelser ?

Hvorledes føres der tilsyn af disse børn ? Hvorledes beskyttes de ? Fører man kontrol med deres tidligere hjem ? Fik forældrene hjælp til at udrede problemerne ? Hvor mange af disse er blevet behandlet ? Hvad er status på sådanne tiltag ?

En enkelt eksempel kan vel være børnetalsmandens fremlæggelse af forskellige fakta fra sin tur i Qaasuitsup Kommunia i indenværende år, hvor Qaasuitsup Kommunia kom med forskellige modsvar. Dét og ikke mindst Naalakkarsuisut's manglende reaktion i netop denne sag anser vi for hårdt anstrengende.

Vi skal allesammen huske, at børn, der har været udsat for seksuelle krænkelser påføres meget alvorlige psykiske skader, der umiddelbart ikke kan "læges"/helbredes, og som giver negative konsekvenser for resten af livet.

Såfremt mange børn søges budt bedre vilkår end idag og ikke mindst en mere fyldestgørende hjælp til ofre for seksuelle krænkelser efterlyses OG man vil undgå seksuelle krænkelser af børn, mener vi, at man

ikke kan komme udenom merfinansiering. Vi kan dog se, at Naalakkersuisuts motivation herfor ikke rækker nok, idet en af koalitionen partier påpegede, at vi ikke har råd til børnene, men samtidig er opsat på at bygge landingsbaner til over 2 mia. kr.

Vi støtter forskellige tiltag for børn og unge, dog mener vi, at mindre bemidlede familier bør prioriteres ved en merfinansiering. Desuden mener vi, at der til alle tider bør være henvendelsessteder tilgængeligt for børn og unge.

Med disse bemærkninger er vi fra Partii Naleraq rede til at genoptage debatten.